

Księga Hioba

Rozdział 31

1. Uczyniłem przymierze z oczyma swemi, abych ani pomyślał o pannie. 2. Bo co by za część we mnie miał Bóg z wierzchu a dziedzictwo wszechmocny z wysokości? 3. Aż nie jest zatracenie złośnikowi, a oddalenie czyniącym niesprawiedliwość? 4. Aż on nie upatruje dróg moich i nie liczy wszystkich kroków moich? 5. Jeśli żem chodził w marności i kwapiła się na zdradę noga moja, 6. niech mię zważy na wadze sprawiedliwy i niechaj Bóg pozna prostotę moją. 7. Jeśliż krok mój ustąpił z drogi i jeśli za oczyma memi chodziło serce moje, i jeśli do rąk moich przylnęła zmaza: 8. niechaj się, a inszy niechaj je, a naród mój niech będzie wykorzeniony. 9. Jeśli jest zwiedzione serce moje dla niewiasty i jeśli bym był na zdradzie u drzwi przyjaciela mego, 10. niech będzie żona moja nierządnicą innego i niech się inni nad nią schylają. 11. Abowiem to jest wielki grzech i nieprawość hawiększa, 12. jest ogień aż do zguby pożerający i wszystkie rodzaje wykorzeniający. 13. Jeśli zbierałem się dać sądzić z sługą moim abo z służebnicą, gdy się prawowali ze mną: 14. bo co bym czynił, gdy Bóg na sąd powstanie, a gdy spyta, co mu odpowiem? 15. Aż nie w żywocie uczynił mię, który i onego sprawił, i utworzył mię w żywocie jeden? 16. Jeśli odmówił ubogim, czego chcieli, i oczom wdowinym kazałem czekać, 17. jeśli jadałem sztukę moją sam, a nie jadła sierota z niej: 18. (bo od dzieciństwa mego rosło ze mną użalenie i z żywota matki mojej wyszło ze mną); 19. jeśli gardziłem ginącym, przeto że nie miał suknie, i ubogim bez odzienia, 20. jeśli mi nie błogosławiły boki jego i od wełny owiec moich zagrzał się, 21. jeśli podniosłem na sierotę rękę moją, chociaż widział, że bym był wyższym w bramie: 22. niech odpadnie ramię moje od stawu swego, a ręka moja niech się połamie z kośćmi swemi. 23. Zawsze bowiem, jako wałów nadętych nade mną, bałem się Boga i nie mogłem znosić ciężaru jego. 24. Jeśli rozumiał złoto być siłą moją, a szczeremu złotu rzekłem: Ufanie moje! 25. jeśli się kochałem dla wielą bogactw moich a że barzo wiele znalazła ręka moja, 26. jeśli widział słońce, gdy się świeciło, i księżyc jasno idący, 27. i radowało się w tajemności serce moje, i całowałem rękę moją ustami memi: 28. co jest nieprawość nawiętsza i zaprzeczenie przeciw Bogu nawyższemu; 29. jeśli się radowałem z upadku tego, który mię nienawidział, i weseliłem się, że go nieszczęście potkało; 30. bom nie wydawałem ku grzeszeniu gardła mego, abym żądał przeklinając duszę jego; 31. jeśli nie mówili mężowie przybytku mego: Kto by dał z mięsa jego, abyśmy się nasycili? 32. przed domem nie stał przychodzień, drzwi moje podróżnemu otworzone były; 33. jeśli zakrywałem grzech mój jako człowiek i kryłem w zanadrzu moim nieprawość moją, 34. jeśli się uląkałem zgraje wielkiej i ustraszyła mię wzgarda bliskich, a nie radszym milczałem ani wychodziłem ze drzwi: 35. kto by mi dał słuchacza, aby żądzą moją słyszał Wszechmogący, a księgi napisał ten, który sądzi, 36. abych je nosił na ramieniu swoim, a włożył je na się jako wieniec. 37. Na każdym kroku moim będę je czytał i jako księżęciu będę je ofiarował. 38. Jeśli przeciwko mnie ziemia moja woła, a z nią zagony jej płaczą,

39. jeślim owoce jej jadł bez pieniędzy i trapiłem duszę oraczów jej: **40.** miasto pszenice niech mi się rodzi oset, a miasto jęczmienia ciernie.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.